

ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ

(11 มกราคม 2565) เวลา 09.00 น. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี (ผ่านระบบ Video Conference) ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ได้แก่

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการมาตรการสนับสนุนสตรีให้เป็นพลังสำคัญทางเศรษฐกิจ (มาตรการสนับสนุนสตรีฯ) ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ ประกอบด้วยมาตรการย่อย จำนวน 3 มาตรการ ได้แก่

- 1) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยขยายบริการของศูนย์เด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็ก ให้รับอายุ 0 - 3 ปี และขยายเวลาเปิด - ปิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็กให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงาน ตามบริบทของพื้นที่
- 2) ส่งเสริมการลาของสามีเพื่อช่วยภรรยาดูแลบุตรหลังคลอด (Paternity Leave) โดยปรับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555 (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ) โดยให้ข้าราชการชายสามารถลาไปช่วยเหลือภรรยาที่คลอดบุตร จากเดิม ลาครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 15 วันทำการ เป็น 15 วันทำการ เป็นช่วง ๆ ไม่ติดต่อกันจนครบวันลา
- 3) ขยายวันลาคอลดของแม่โดยได้รับค่าจ้าง (Maternity Leave with Pay) โดยแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ โดยแก้ไขวันลาคอลดบุตรของข้าราชการ จากเดิม 90 วัน เป็น 98 วัน และเสนอประเด็นแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ โดยให้ข้าราชการที่ลาคอลดบุตรแล้ว 98 วัน สามารถลาได้อีกไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับเงินเดือน ร้อยละ 50 ของเงินเดือนปกติ

และให้ พม. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของพิจารณาในรายละเอียด โดยนำความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ไปประกอบการพิจารณาให้โดยยุติที่ชัดเจน ก่อนดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

พม. รายงานว่า

1. จากข้อมูลสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจพบว่า ผู้หญิงมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจน้อยกว่าผู้ชาย [ผู้หญิงมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานน้อยกว่าผู้ชาย (ผู้ชาย 20.56 ล้านคน ผู้หญิง 17.36 ล้านคน) ทั้งแรงงานในระบบ (ผู้ชาย 9.35 ล้านคน ผู้หญิง 8.20 ล้านคน) และแรงงานนอกระบบ (ผู้ชาย 11.20 ล้านคน ผู้หญิง 9.16 ล้านคน)] และผู้หญิงมีอัตราการว่างงานที่สูงกว่าผู้ชาย ถึงแม้วาสถุการณ์ประชากรผู้หญิงจะมีมากกว่าประชากรผู้ชายก็ตาม เนื่องจากผู้หญิงถูกกำหนดให้มีบทบาทเป็นผู้รับภาระทำงานบ้านและงานนอกบ้าน ส่งผลให้ผู้หญิงขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง และต้องใช้เวลาการทำงานส่วนหนึ่งไปกับการตั้งครรภ์และการคลอดบุตร ทำให้ถูกมองว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานน้อยกว่าผู้ชาย อีกทั้งตลาดแรงงานยังเห็นว่าการตั้งครรภ์ของผู้หญิงเป็นการเพิ่มต้นทุนให้แก่สถานประกอบการ

2. คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ เป็นประธาน) ในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2563

ได้มีมติเห็นชอบมาตรการสนับสนุนสตรีฯ ซึ่งเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองและสนับสนุน รวมถึงอำนวยความสะดวกให้ผู้หญิงสามารถเข้ามามีบทบาททางด้านเศรษฐกิจ

โดยสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ชายในการเลี้ยงดูบุตร

และสร้างกลไกการพัฒนาเด็กเพื่อลดภาระให้แก่ผู้หญิงที่ทำงาน

ซึ่งจะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายตามมาตรการที่ประกอบด้วย กลุ่มแรงงานหญิง กลุ่มแม่เลี้ยงเดี่ยว

และกลุ่มผู้หญิงสูงอายุที่ต้องเป็นผู้เลี้ยงดูเด็กทั่วประเทศ

สามารถเข้ามามีส่วนรวมและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมถึงสามารถปฏิบัติงานได้เต็มประสิทธิภาพ

ส่งผลต่อการมีงานทำ การมีรายได้ ความก้าวหน้าที่ได้รับของผู้หญิง
 ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างต่อความเสมอภาคเท่าเทียม
 การพัฒนาสถาบันครอบครัวและภาพลักษณ์อันดีของประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้ง พม.
 (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)
 ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและขอเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้วยแล้ว
 โดยมีสาระสำคัญของมาตรการสนับสนุนสตรีฯ สรุปได้ ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด		
หลักการ	สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 27 และมาตรา 48 รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women, CEDAW) ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นรัฐภาคี ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้ความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง การเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของสถานภาพในการแต่งงาน การสละครอบครัวโดยได้รับค่าจ้าง การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาขอบข่ายของสวัสดิการตามภาระเลี้ยงดูเด็ก เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตครอบครัวและการทำงาน และเพื่อสร้างสังคมที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของผู้หญิงและผู้ชาย		
มาตรการสนับสนุนสตรีฯ	มาตรการย่อย/ แนวทางการปฏิบัติ	ประเด็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น
	(1) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 3 ปี - ให้กระทรวง มหาดไทย (มท.) - และกรุงเทพมหานคร (กทม.) ขยายบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยให้รับเด็กตั้งแต่อายุ 0 - 3 ปี และขยายเวลาเปิด - ปิดให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงาน	1) จัดบริการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงด้านการทำงาน ทำให้เกิดนโยบายที่มีลักษณะเป็นมิตรต่อผู้หญิง (women friendly) ส่งผลโดยตรงต่อการสร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศ ยึดถือการออกไปทำงานของนายจ้างของผู้หญิงอย่างเต็มที่ และขยายผลจากสถานประกอบการเลือกปฏิบัติในสถานแรงงาน 2) การพัฒนาเด็กในช่วงปฐมวัยจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำตั้งแต่จุดเริ่มต้นของชีวิต นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จัดบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กครอบคลุมช่วงอายุ 2 - 3 ปี อยู่แล้วสำหรับบริการขยายบริการให้เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ควรกำหนดแนวทางให้ อปท. จัดบริการดำเนินการตามความพร้อมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและความต้องการในแต่ละพื้นที่โดยรัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณ อัตราค่าเลี้ยงดู ผู้ดูแลเด็กในแต่ละช่วงอายุ รวมถึงการพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญในการดูแลเด็กอย่างถูกต้องเช่นเดียวกับ กทม. ที่มีการรับดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยสำนักการแพทย์และสำนักอนามัยเป็นผู้รับผิดชอบ (มท.) 2) การขยายเวลาเปิด - ปิด ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนทำงาน ต้องคำนึงถึงความพร้อมสภาพชีวิตที่ด้อยกว่าประกอบอาชีพ ความต้องการของผู้ปกครอง และงบประมาณ ที่ ยึดใช้ในการดังกล่าว (มท. และ กทม.)
	(2) ส่งเสริมการดูแลสุขภาพเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบตลอด - ให้ พม. เสนอประเด็น ในการปฏิบัติงานเป็นประจำแก่นักบริหารระดับสูงด้วยกลาย โดยให้ข้าราชการสามารถลงไปช่วยเหลือบรรเทาผลกระทบจากเด็กเล็กจากกรณีดังกล่าวได้ไม่เกิน 15 วันทำการ เป็นปกติ 15 วันทำการ เป็นช่วง ๆ ไม่ได้ต่อเนื่องจนครบวันเลย	1) ส่งเสริมให้สามีมีส่วนร่วมในการดูแลบุตร 2) ส่งเสริมให้สตรีครอบครัวหนึ่ง และบุตร ทำให้การหย่าร้างลดลง เด็กที่เติบโตในสภาพที่เครียดมีความสัมพันธ์กันที่เข้มแข็งมีโอกาสสูงที่จะเป็นเด็กที่มีความสุข มีผลการเรียนดี สุขภาพดี เห็นคุณค่าในตัวเอง และมีพฤติกรรมในการสร้างปัญหาตนเอง	1) ความมีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานกลางบริหารทรัพยากรบุคคลสำหรับข้าราชการประเภทอื่น ๆ ในส่วนที่ เกี่ยวข้อง นอกเหนือ จากข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (สำนักงาน ก.พ.) 2) ต้องสร้างการรับรู้ความเข้าใจกับผู้บริหารระดับสูงและศึกษาริเวศรสภาพของหน่วยงานที่จะรองรับมาตรการที่เกิดขึ้น เพื่อลดความซ้ำซ้อนของภารกิจที่คล้ายคลึงกัน (กระทรวงแรงงาน) (ข.)
(3) ขยายวันลาคลอดของแม่โดยได้รับค่าจ้าง - ให้ พม. เสนอประเด็น แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา โดยแก้ไขวันลาคลอดบุตรของข้าราชการจากเดิม 90 วัน เป็น 98 วัน - ให้ พม. เสนอประเด็น แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา โดยให้ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรแล้ว 98 วัน สามารถลาได้อีกไม่เกิน 90 วัน โดยได้รับเงินเดือนร้อยละ 50 ของเงินเดือนปกติ	1) ปรับเปลี่ยนจำนวนวันลาคลอดของข้าราชการให้เท่ากับเอกชน 2) สนับสนุนนโยบายการเลี้ยงดูด้วยนมแม่ ตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลกที่ตั้งเป้าหมายการเลี้ยงดูด้วยนมแม่อย่างเต็มวัน 6 เดือน	ความมีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของหน่วยงานกลางบริหารทรัพยากรบุคคล สำหรับข้าราชการประเภทอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง (สำนักงาน ก.พ.)	
กลุ่มเป้าหมาย	(1) กลุ่มแรงงานหญิง จำนวน 17,366,400 คน จำนวนเป็นแรงงานหญิงในระบบ จำนวน 8,205,700 คน และแรงงานหญิงนอกระบบ จำนวน 9,160,700 คน เป็นกลุ่มที่ต้องคำนึงถึงอย่างเร่งด่วน เนื่องจากกระแสการพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง ทำให้มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาและธุรกิจภาคสตรีเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ (2) กลุ่มแม่เลี้ยงเดี่ยว จำนวน 1,061,182 คน เป็นกลุ่มที่ต้องรับภาระทางเศรษฐกิจสูงที่สุดที่ไม่สามารถทำงานในระบบได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความก้าวหน้าของงานเพราะดำรงชีพเป็นแรงงานนอกระบบ ขาดค่าจ้างประกันสังคม จึงจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถทำงานและชีวิตตนเองได้ (3) กลุ่มผู้หญิงสูงอายุที่ต้องเป็นเลี้ยงดูเด็ก จำนวน 379,347 คน เป็นกลุ่มที่ต้องเป็นดูแลเด็กให้กับพ่อแม่ที่อพยพไปทำงานในเขตเมือง ซึ่งบางคนมีงานทำแต่เพื่อเลี้ยงดูอยู่ เกิดผลในทางลบกับตัวผู้หญิงสูงอายุและเด็กในเรื่องสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก		

ที่มา **สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 11 มกราคม 2565**